küssisin ma jälle. „„Jah, jah, waesid jah!““ olli laste wastus. — Noh, siis tulletage mele, kes teab mõnda leske, kellel lapsed tagga ja pudus kä? — Üks weike tüttarlaps tõusis üllesse ja ütles: „„Meie saunas ellab üks waene lesk naene nelja lapsega — nimme nenda ja nenda.““ — Nüüd tõusid weel mitto üllesse ja nimmetasid sedda ja sedda. Meie wallitsesime 2 keige waesemat wälja. Mis peame neile nüüd ostma? — „„Eks leiba!““ — No hea kül, leiba. Kummagile ostsime nüüd pätsi leiba, 30 kopp., kummagile ½ nael wõid 15 kopp., ja kummagile 3 topi pima, 9 kopp. Oh sedda laste rõmo! Nemmad wõisid ka nattuke head tehha, se aias mitmele wee silma. Mul ennesel polnud se ka ennam kaugel. — Keik tahtsid nüüd minna kätte wima. Piddime liisko heitma ja nenda saatsime 3 last kummagi lesse jure. Melega jätsin ma weel 7 kopp. järrele. Lapsed, mis m'e nendega teme? küssisin minna. Kas panneme taggawarraks, kui jälle sellesarnast juhtub? — „„Jah, pange, mele tome pärrast weel jure!““ — No hea kül lapsed, ma panneh neid ka sia kolikappi seisma. Kaswago, nemmad sureks hulgaks ja rõmustago waeste süddamed! —

„Töeste nisuggust rõmo lastega liggi tunda, on ennam wäärt, kuida sured sagid. Agga sadab ka lastele suremat kasso, kui pikad maenitsussed kus tõt tagga ei olle. Üks nisuggune tund kalub ennam, kui terwe katekismus, kui se muido — peas on. Peaksid koolmeistrid selle peale mõtlema! — Nad on neid tuhhat tännoga ärra saatnud ning keige teistele paljo tuhhat terwist läkkitanud. Nad olla rõmo pärrast üsna nutnud; sest teisel neist ei olla tänna ennam ei kuiwa egga märga omma lastele anda olnud. Mõllemad olla neid Jummala ingliks nimmetanud, kedda neile hädda aial abbiks sadetud. Sõbber, nisuggune assi on koolmeistri keige maggusam rõõm, kui ennesele sedda mõistab walmistada. Sähherdused teud jäwad nago takjas lapse süddamesse kinni. Ma tean